

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันนี้การประกอบธุรกิจจำหน่ายรถยนต์มีทั้งการจำหน่ายเป็นเงินสดและการจำหน่ายโดยการให้เช่าซื้อแก่ลูกค้า ซึ่งการจำหน่ายโดยการให้เช่าซื้อนั้นได้รับความนิยมจากลูกค้าเป็นอย่างมาก การให้เช่าซื้อรถยนต์ดังกล่าวมีทั้งกรณีที่เจ้าของสินค้าเป็นผู้ให้เช่าซื้อเองโดยตรง และอีกวิธีหนึ่งคือให้บริษัทการเงินเป็นผู้ให้เช่าซื้อแทน

กิจการเช่าซื้อรถยนต์ มีขั้นตอนในการประกอบกิจการคือ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการรับเงินมัดจำ การทำสัญญา การตรวจสอบสินเชื่อ การรับเงินค่างวด การส่งมอบรถ การรับชำระค่างวด ลูกค้าบางรายมีการขอปิดบัญชีก่อนครบกำหนด บางรายมีการขอเปลี่ยนสัญญาในกรณีที่โอนสิทธิการเช่าซื้อตามสัญญาให้บุคคลอื่น มีการยกเลิกสัญญา กิจการมีการยึดคืนสินค้า รวมทั้งมีการขายรถที่ยึดคืนให้ลูกค้ารายอื่น จากขั้นตอนการประกอบกิจการดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการให้เช่าซื้อรถยนต์นั้น มีปัญหาที่ยุ่งยากและซับซ้อนเป็นอย่างมาก อาจนำไปสู่การปฏิบัติทางการบัญชีที่ไม่ถูกต้อง แต่เดิมก่อนวันที่ 1 มกราคม 2551 การบัญชีสำหรับกิจการเช่าซื้อทางด้านผู้ให้เช่าซื้อมีแนวปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ-ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ สาระสำคัญของมาตรฐานฉบับนี้คือ กำไรที่เกิดจากการขายให้รับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อหรือรับรู้รายได้ในแต่ละรอบเวลาบัญชีที่ถึงกำหนดชำระ และการรับรู้ดอกผลเช่าซื้อนั้นสามารถรับรู้ได้ 2 วิธีคือ ใช้ตารางเงินรายปี และวิธีผลรวมจำนวนตัวเลข ถ้าผู้เช่าซื้อผิดสัญญาไม่ชำระเงินค่างวด ผู้ให้เช่าซื้อสามารถยึดสินทรัพย์คืนโดยบันทึกบัญชีให้โอนยอดคงเหลือสุทธิของบัญชีลูกหนี้เช่าซื้อหรือการตัดบัญชีสำหรับผู้เช่าซื้อรายนั้นไปแสดงในบัญชีทรัพย์สินรอการขาย แต่ในปัจจุบันนี้ ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 62/2550 ให้ยกเลิกมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ - ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า แทน โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า นี้มีผลบังคับใช้สำหรับสัญญาเช่าทุกประเภทที่มีวันเริ่มต้นสัญญาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไปผู้ประกอบการกิจการเช่าซื้อรถยนต์จึงต้องมีการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติทางการบัญชี ซึ่งจะได้นำมาปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อสะท้อนถึงภาพผลการประกอบธุรกิจอย่างแท้จริง

ดังนั้นผู้ทำการศึกษา จึงได้มีความสนใจที่จะทำการศึกษาแนวทางปฏิบัติทางการบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ ถูกนำมาใช้แทนที่ ฉบับที่ 7 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับกิจการเช่าซื้อ – ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ และฉบับที่ 29 เรื่อง การบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับ กิจการให้เช่าซื้อรถยนต์ ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับกิจการเช่าซื้อรถยนต์ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับกิจการเช่าซื้อรถยนต์ตามมาตรฐานการ บัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า

นิยามศัพท์

แนวปฏิบัติทางการบัญชี หมายถึง วิธีการของนักบัญชีหรือผู้สอบบัญชีที่ใช้ในการ ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวกับการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย การตีราคาสินค้า การจัดทำรายงาน งบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

กิจการเช่าซื้อ หมายถึง ผู้ให้เช่าซื้อที่นำสินทรัพย์ออกให้เช่าซื้อ โดยมีเงื่อนไขที่ผู้เช่าต้อง จ่ายชำระเงินเป็นงวด ๆ ภายในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ และกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์จะโอนไป ให้ผู้เช่าซื้อเมื่อผู้เช่าซื้อได้จัดส่งชำระเงินค่างวดจนครบถ้วน แต่ถ้าผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระหนี้ผู้ให้ เช่าซื้อจะมีสิทธิที่จะยึดสินค้าคืน

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า หมายถึง หลักการบัญชี และวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วย การ บัญชีสำหรับสัญญาเช่า